

Է .

Մորճիկ մի երեստ բարեւ, իմ ամէն խոցըս նորեցաւ.
Ասի՛ Կու սիրեմ ըզքեզ, իմ խօսից ճուղապ չիգըտաւ.
Դարձաւ զան ճուղապ երեստ թ'ի՛նչ անեմ, լեզուս կապեցաւ.
Քո սերդ յիմ գըլուխս ելաւ, ի յըղերդս ելաւ թառեցաւ,
Ի գլխուս ի վայր, իջաւ, ի սրտիս մէջըն գամուեցաւ:

Ը .

Նայա՛թ ան սիրուն վըրայ, այս գիշեր կեսըս հալեցաւ.
Թէ շունչս ու հոգիս կ'ասես, նայ եկաւ գլուխըս կուտեցաւ.
Կտրե՛ն ան հաւուն շլնին որ պեվախտ ատեն խօսեցաւ,
Դեռ իմ սրտիս մուրատին չ'ի հասեր, նա բարկ լուսացաւ:

Թ .

Քանի՛ սարերովդ երթաս, օր մի յիմ ափըս տի ընկնիս.
Երբ օր մի յիմ ձեռքն ընկնիս, բան անեմ որ խոստհովանիս.
Երթամ ես ի յան կարմունջն որ իժիր դու բաժգող կ'անցնիս-
Առնեմ զայն որ անցեր ես, առնում զայն որ դեռ տի անցնիս

Ժ .

Գընա՛ մի՛ նայիր ի յիս՝ այդ խունի աչերդ որ ունիս.
Երեկ նայեցար ի յիս, նա հիւանդ եղայ քո գերիս.
Խղճես 'ւ արենես ունիս թէ չելնես ու գաս մօտ ի յիս,
Չերեսդ երեսիս դընես՝ զինչ պիտոյ է աստընւորիս:

Ժ Ա .

Գիշերս ես գիտով էի, քիչ մի քուն կայր ի յիմ գլխիս.
Գըլուխըս դըրիբարծին, լօք եկեր խօշ եարն ի քովիս.
Երեսն երեսիս քըսեց ու գանգատ աներ իմ սրտիս՝
Ծօ՛, դուն չ'ես մի ամըչնար, սիրոյ տեր 'ւ ի քո՛ւն կու լինիս:

Ժ Բ .

Կանանչ կապաւոր մանչո՛ւկ, եզնավի՛գ, թ'ի՛նչ խօշ կու նայիս.
Դարձիր մեկ մ'ընդ յիս հայէ՛, կուլակիդ խոպան իմ հոգիս:
- Թէ մարդ ես ու սեր ունիս, նա ծառայ մեռիր կուլակիս:
- Ծառայ Ստեղծօղին մեռնիմ, տայ զկուլակն ու գտերն ալ ի յիս: